turism

Ancheta ziarului nostru: Valorificarea superioară a zonei turistice Valea Prahovei

SUGESTIILE UNUI VECHI TURIST

Zilele trecute, ne-a parvenit la redacție scrisoarea unui vechi turist din Ploiești, L. BLANCK, care, după cum ne mărturisește a avut „marea cinste de a face prima ascensiune în Bucegi alături de Mihai Haret, ctitor al drumeției în țara noastră".

D-sa se declară de acord cu autorul articolului „Bucegii așteaptă un bun gospodar", **dar are o obiecție: consideră că lacul Scropoasa nu este indicat pentru patinaj căci în cazul în care gheața n-ar fi destul de rezistentă s-ar putea produce accidente fatale. Dar, spune d-sa,** „la Scropoasa, pe malul lacului s-ar putea amenaja o plajă și o bază nautică înzestrată cu cîteva bărci". Cititorul nostru face, apoi, o serie de propuneri:

„Avînd în vedere marele aflux de turiști din timpul verii, ar fi necesar să se amenajeze, pentru dormit, cantonul de pe Jepi, unde s-ar putea crea și un mic bufet.

Se impune revizuirea și, eventual, amplificarea cabanei de pe vîrful Omul, unde totul lasă de dorit. Nu-mi explic de ce la stațiunea meteorologică din imediata apropiere există lumină electrică, iar la cabana Omul, nu.

Cred că s-ar putea lua în considerare propunerea de a se construi o cabană pe Valea Ialomiței la punctul „Cascada Ialomiței", ca un punct de legătură între cabanele Peștera și Omul.

Pe Caraiman, în zona Monumentului Eroilor, ar fi binevenită o cabană mică sau un simplu refugiu. Tot o construcție simplă ar merita să fie plasată pe traseul Podul Izvorului — Bolboci, peste muntele Dichiu-Vînturiș, zonă foarte frumoasă dar încă puțin cunoscută.

De asemenea, merită a fi studiată posibilitatea creării unui traseu între muntele Păduchiosul și Predeal, precum și deschiderea unui traseu între valea Doftanei și Predeal cu plecarea din Valea Neagră, trecîndu-se peste culmile Prislopului, Unghia Mare și Gîrbova. Zona aceasta de o mare frumusețe sălbatică este acum cercetată doar de vînători și cițiva turiști.

În ceea ce privește cabanele din munți, consider că este bine ca ele să-și păstreze un profil propriu, de loc pentru popas destinat drumeților. Ele s-au transformat într-un fel de localuri de petrecere... la altitudine. Pentru adevărații turiști, cabanele ar trebui aprovizionate nu cu băuturi alcoolice, ci cu filme de fotografiat, baterii pentru lanterne, ilustrate etc.

Propun, în sfîrșit, ca în toate stațiunile să existe la ieșirea din gări, panouri cu marcajele traseelor turistice din zona respectivă".

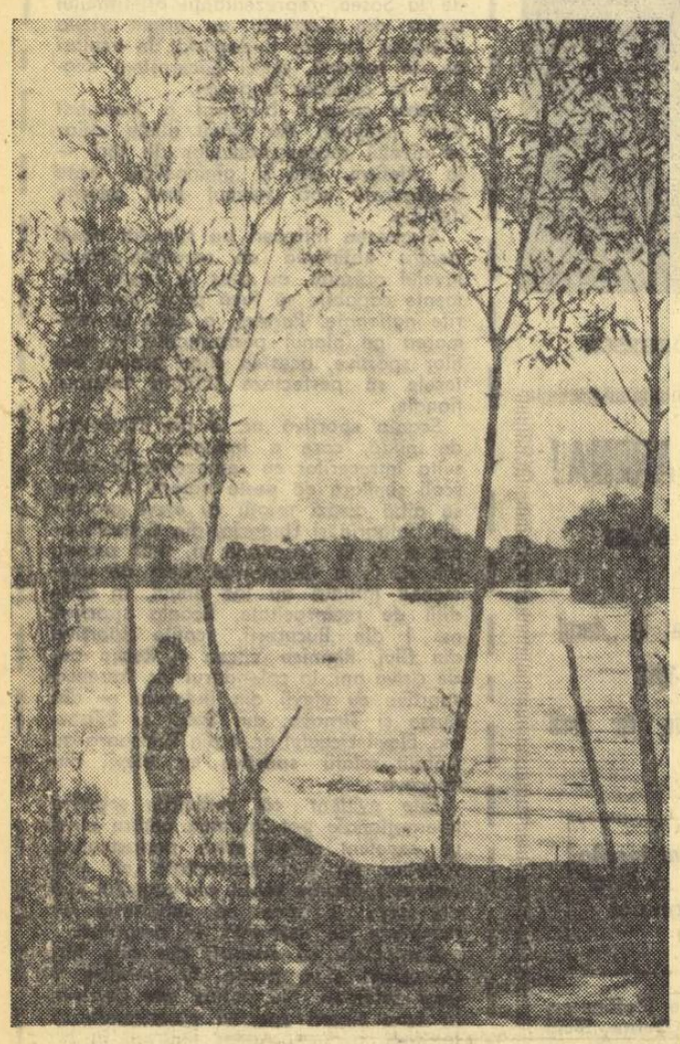

Cer senin, luminat de raze blinde; sălcii în mantie nouă de clorofilă, o barcă așteptîndu-și stăpînul la marginea apei... Și toate acestea învăluite în murmurul primăverii, chemare discretă dar irezistibilă spre marile frumuseți ale naturii.

O cabană cu acces pentru automobile în masivul Piatra Mare

După ce mărturisește că a ezitat, cîtva timp, să participe la ancheta ziarului nostru, tov. CĂLIN RIPEA din Brașov ne prezintă o listă succintă cu propuneri, vizînd Valea Prahovei și masivul Piatra Mare și Postăvarul, Iată-le:

LA SINAIA

— Pentru perioada de iarnă ar fi indicat a se amenaja pîrtiile de schi de la Sinaia — Valea lui Carp; de construit o cabană la cota 1 500 pentru schiori (în anumite perioade, aceștia nu au posibilități de cazare); construirea unui teleferic de la Sinaia la Cota 1400 (cu cabine); amenajarea unui drum de coborîre pentru schiori de la cota 1 400 la Sinaia; construirea unui motel la Izvorul Rece.

Masivul PIATRA MARE

— Construirea unei noi cabane în Piatra Mare, cu amenajarea unui drum de acces pentru automobiliști.

Masivul POSTĂVARUL:

În Postăvarul ar fi indicat a se construi un hotel turistic în Poiana Ruia (așa cum se proiectase, de fapt); construirea unui teleferic cu cabine din Valea Timișului în Postăvarul ar fi un mijloc de acces foarte convenabil în acest masiv pentru turiștii bucureșteni.

POIANA BRAȘOV SUB SEMNUL VACANȚEI

Soare, creste montane profilîndu-se înșelător de apropiat, asaltul din ce în ce mai hotărît al verdelui, dar mai ales preponderența copiilor și a adolescenților — iată caracteristicile splendidului sfîrșit de martie din Poiana Brașov. Au fost, fără îndoială, semnele și efectele vacanței. Grupuri de elevi mari și mici, majoritatea cu echipamentul de rigoare, dar și numeroși foarte tineri excursioniști aflați doar în trecere, veniți cu autocarele din colțuri mai îndepărtate ale țării au împînzit drumurile Poienii.

Ne-am ocupat mai îndeaproape, de data aceasta, de tabăra unor școlari sportivi bucureșteni. Anume, cei 27 de selecționați ai secției de schi din cadrul Școlii sportive nr. 2 București, care, sub conducerea profesoarei Dorothea Ionescu *se pregăteau mai intens ca de obicei în vederea viitoarelor competiții. Desigur, la ordinea zilei au fost antrenamentele, pe cît posibil desfășurate sus, în împrejurimile cabanei Cristianul Mare, pe pîrtiile care urmau să găzduiască recent disputatele campionate naționale școlare: „Căldarea" Kantzelului, Sulinarul Lupului.*

În general, dimineața s-au făcut treceri prin porți, acuratețea tehnicii constituind grija de căpetenie; după-amiaza — coboriri. Urcarea din Poiana de jos și numărul coborîrilor pe schiuri au depins, evident, de programul și de... capriciile telefericului. S-a lucrat cu neostoit entuziasm și vă putem da cîteva dintre numele de prim plan ale secției: Ioana Georgescu, Ileana Polexe, Tudor Vespremeanu, *oleacă răsfățații frați* Radu și Adrian Chirulescu, Radu Cristea *(fiul maestrului emerit al sportului Emilian Cristea). Toate aceste activități de strictă specialitate și actualitate au fost împletite cu clasicele, dar etern utilele activități de tabără: jocuri de cabană, audiții muzicale, lectură ș.a.m.d*

Cei cărora li se va fi părut oarecum insolită activitatea îndreptată spre performanță la schi a unor școlari bucureșteni, să le amintim că secția s-a clasat anul acesta pe locul 3 în finalele pe țară ale concursului rezervat școlilor sportive și centrelor de schi. Este, în primul rînd, o dovadă că se pot obține rezultate bune, acolo unde se împletește munca asiduă cu competența.

G. RUSSU-ȘIRIANU

Vitalitatea challengerilor

CONSTANȚA, 3 (prin telefon, de la trimisul nostru). O nouă gală în jurul centurilor „Sportul" — un mare succes, dincolo de rețeta celor 2 350 de spectatori plătitori din Sala sporturilor. În cel de al 4-lea oraș (după Cluj, București și Galați) care a găzduit pe challengeri și deținători, putem restabili cîteva adevăruri. Există în toată țara o seamă de boxeri buni, un public entuziast și pasionat care ia sălile cu asalt. Ceea ce a lipsit a fost inițiativa. A dăinuit în anumite cercuri credința că fazele succesive ale campionatului republican — și numai ele — sînt suficiente pentru a ține în viață pugilismul autohton. Că nu este așa, au dovedit-o galele în care s-au pus în joc centurile „Sportul". Și aci, în municipiul tomitan, s-a vădit explozia de vitalitate, de curaj, de dor de hartă sportivă a unor boxeri mai puțin cunoscuți cărora numai prilejul le-a lipsit pentru a-și demonstra calitățile.

Tapițerul Ovidiu Baciu din Constanța (la o vîrstă plină de înțelesuri: 21 ani), avîntat în luptă, bătăios, cu o tipică alură de boxer, l-a învins pe membrul lotului republican Constantin Ghiță, așa cum, înaintea sa, tînărul strungar Ion Bănică din Medgidia, a ținut piept lui Vasile Drăgan. Impresie deosebită a făcut și electricianul constănțean Marin Dumitrașcu (18 ani) care, cu directe și croșee de dreapta extrem de puternice, a pus în dificultate pe Constantin Ciucă și i-a smuls un meci nul. (Avînd un avantaj de greutate, juniorul Dumitrașcu, de acord cu antrenorul său Nicolae Buză, a amînat, foarte sportiv, prima sa pretenție la centura „Sportul"). După cum se vede, vigoarea obținută prin muncă a egalat adesea forța întreținută doar la punching-ball.

Învinșii de marți seara (stilistul craiovean Emil Constantinescu, puncheurul redutabil Gheorghe Chivăr și lucidul Vasile Antoniu) rămîn candidați valabili pentru meciuri viitoare. Prevedem, de pe acum, extraordinare revanșe cu prilejul finalelor campionatului național. Dar pînă atunci, provocările pentru centura „Sportul" pot fi în continuare expediate pe adresa redacției noastre, din partea boxerilor ce se cred îndreptățiți a aspira la ea. Antrenorii din toată țara, care-și cunosc bine elevii, să renunțe la o anumită timiditate sau la nejustificata lor reținere și să ne semnaleze cu încredere intențiile lor. Întrevedem, de pildă, succes deplin unor confruntări: Moldovan — Iliescu, Alexe — Mariuțan, Majai — Hodoșan și altora, precum sîntem siguri că va stîrni plăcere reapariția lui Giju, atunci cînd, dincolo de interesele sale personale, se va hotărî să urce din nou în ring.

Apelul nostru rămîne valabil: *nu-i lăsați pe campioni să doarmă liniștiți!*

Victor BĂNCIULESCU

Iată-l pe Ion Olteanu (Dinamo București), noul posesor al centurii „Sportul", eschivînd o directă de dreapta

EXEMPLUL SCHIULUI FRANCEZ TREBUIE SĂ FIE UN IMBOLD PENTRU NOI

Am avut ocazia de a vedea la lucru, în propriul său fief, formidabila mașină a performanțelor de înaltă clasă în schiul alpin care se cheamă „l'équipe de France de ski", ca și rotițele excepționalului său angrenaj auxiliar, iar unii dintre dumneavoastră, dragi cititori, nu de mult, pe Clăbucet sau Sulinar, l-ați admirat pe unul din reprezentanții noului „val" francez, Jean-Pierre Augert.

Întrebarea pe care cu siguranță v-ați pus-o am intuit-o și eu: în ce constau „secretele" performanțelor franceze?

Poate nu ne va fi greu să le descoperim, de vreme ce însuși antrenorul echipei sale masculine, René Sulpice, ne făcea, nu de mult, să deprindem la Poiana „tainele" metodei de învățare franceză, Honoré Bonnet a celor de competiție și, recent, Walter Trilling a pregătirii speranțelor. Și, aflîndu-le, să vedem în ce măsură ne sînt nouă folositoare (în treacăt fie spus, pentru a pregăti Jocurile Olimpice de la Sapporo nu numai din punct de vedere organizatoric japonezii au trimis la Grenoble 80 observatori), deoarece experiența franceză nu poate fi ignorată de nimeni.

Fără a ști că va vizita România, în decembrie, la Contamines, domnul Trilling se interesa de schiul românesc. O făcea datorită evoluției tinerilor noștri. Apoi, cu ocazia „Cupei Poiana", de pe promontoriul oferit de Kantzel, într-un tur de orizont descoperea cu aceeași surprindere minunatele condiții naturale pentru schi ale Predealului, Dîmboviței (aproape abandonat), Bucegilor, Făgărașilor. De alte zări nu mai era nevoie. Reflexiile sale? Nu revin asupra lor, întrucît Victor Băncilescu a făcut-o concis și fidel într-un număr trecut al ziarului.

Nu de mult, dominați de austrieci, francezii asaltau „mitul invincibilității" cu armele raționalului și logicii. Au reușit într-adevăr spectaculos, fără, însă, a se fi petrecut un miracol. Innsbruck, Portillo, Grenoble sînt etape glorioase ale unui drum magistral parcurs.

Care este deci „secretul" reușitei lor?

Au înțeles la timp că trebuie să revizuiască aproape totul: sistemul de organizare a schiului, planul de învățămînt, sistemul de selecție, metodica antrenamentului și competiției. Apoi, (așa cum scria Victor Francisc în „Le journal du Dimanche", în interviul luat lui Bonnet), o muncă încăpățînată, minuțioasă, o muncă de echipă, înțelegînd prin echipă, toți factorii chemați să sprijine progresul schiului: federația, comitetele regionale, tehnicienii, antrenorii, sportivii.

Fără a intra în amănunte, să încercăm să ne oprim puțin asupra fiecărui factor.

Pe plan organizatoric național, federația franceză cuprinde 14 comitete regionale, 1480 cluburi, 439 000 legitimații. Adăugăm la acestea școlile, faimoasele „clase de neige", (adevăratele furnizoare de talente cluburilor), echipele de speranțe, rezerve naționale.

Interesant de remarcat este faptul că sarcina alimentării echipelor naționale revine comitetelor regionale și cluburilor, care își au o viață a lor internă, multă independență și inițiativă, colaborînd intim și activ cu federația. Fără această perfectă organizare, campionii autentici nu pot fi descoperiți.

Constituirea actualelor consilii județene la noi, este un prilej de revizuire a planurilor de activitate, de dezvoltare a secțiilor și cluburilor, de revedere a calendarului, renunțîndu-se la centralizarea lui excesivă în Poiana sau Sinaia și numai duminica, impulsionînd toate localitățile care au condiții de practicare a schiului, folosind mai mult profesorii de educație fizică și foștii schiori, nemaiașteptînd totul din partea federației. Participînd la toate competițiile organizate de federație pe plan republican, talentele din regiuni au un larg cîmp de afirmare și contact cu elita schiului.

Într-un articol trecut, am vorbit despre importanța mijloacelor necesare, a materialelor de curs, probleme rezolvate atent de francezi în conformitate cu faimosul lor plan de atac. Și noi va trebui să mărim numărul mijloacelor mecanice (măcar cele prezente să fie eliberate de spiritul birocratic), să avem bocanci corespunzători, legături de tip „securit" și schiuri de bună calitate pentru copii, pîrtii la toate nivelele.

Pe planul procesului de instruire, copiii francezi încep să practice schiul organizat de la o vîrstă fragedă (Killy a încălțat prima pereche de schi la 3 ani și 4 luni). La 5 ani, un copil poate obține primul galon al consacrării — prima stea —; cea de-a treia la 8 ani și „Căprioara de bronz" în anul următor. Zece ani este vîrsta la care se poate înscrie într-un club sportiv, abandonînd schiul sub formă de joc, în favoarea unui schi mai instructiv. Întrecerilor cu caracter de joc le iau locul cursele. În funcție de valoarea dobîndită, copiii devin „cavaleri" ai gradelor următoare, iar cluburile și comitetele regionale îi propun atenției antrenorilor loturilor naționale.

Avem într-adevăr preferințe pentru „metoda de învățare franceză", avem chiar o „metodă" a noastră bine pusă la punct, dar ne lipsește acest sistem stimulativ de progresie a învățării și chiar competițional la copii și adulți debutanți. Actualul sistem competițional va trebui lărgit la nivel județean, mai ales la copii și juniori, iar elementele dotate ale școlilor sportive să fie încredințate cluburilor.

Selecționarea elementelor de valoare pentru loturile republicane trebuie făcută cu mult discernămînt, eliberată de acel „patriotism local", binefăcînd avînd un caracter stimulativ atît pentru sportivul selecționat, cît și pentru masa de schiori. În aplicarea eforturilor mari în antrenamente, conjugate cu solicitări maxime a întregii game de cunoscute tehnice și tactice, dozare în participarea la competițiile internaționale, studiu și metode strict individualizate pentru fiecare sportiv. Însă aportul francez este mult mai important în metodica antrenamentului, recurgînd în particular la tehnica relaxării pentru a elimina rapid oboseala și a reechilibra nervos schiorul, iar în domeniul tehnic, grație lui Killy, aplică concepția economiei sutimii de secundă (la fiecare metru de teren o problemă de rezolvat) și educației simțului zăpezii, în care rezidă secretul esențial al alunecării și echilibrului. Putem fi siguri că, într-un viitor nu prea îndepărtat, toate aceste metode se vor repercuta și asupra procesului de învățare și încă o dată schiul de cursă va servi masa schiorilor.

Adăugăm, la toate acestea, tehnica în sprijinul dirijării antrenamentului: două tipuri de aparate (radio receptor individual, cameră de televiziune și magnetoscop). Indicațiile antrenorului pot fi recepționate la mare distanță și chiar în timpul cursei. Pe pistă este instalată o cameră electronică, iar la capătul pîrtiei aparatele receptoare cu ecran de control. Seara în hotel, în prezența sportivilor, magnetoscopul redă pe un ecran de televiziune în alură normală sau cu ralenti, aspectele zilei de antrenament sau din cursă.

Iată, într-adevăr un proces științific de pregătire. Asupra tuturor acestor aspecte va trebui să reflectăm și noi.

Ei bine, nimic din ce s-a spus pînă acum nu are o finalitate, dacă nu obținem din partea sportivilor un atașament total: disciplină de fier, participare activă și conștientă, sacrificii, dăruire, spirit de echipă. Toate aceste atribute au caracterizat echipa de schi a Franței.

Mulți au atribuit succesul lui Tăbăraș și Cristea din acest an materialelor de cursă. Puțini știu, însă, că amîndoi au muncit enorm. Primul pentru menținerea prestigiului și a rezista asaltului colegilor mai tineri, celălalt pentru consacrarea deplină. Iar la toate acestea, se adaugă încrederea în forțele celorlalți coechipieri.

Am rămas tributari încă unui complex de — hai să-i zicem — inferioritate de cîte ori ne întîlnim cu adversari străini. La recentul concurs internațional, deși acasă, schiorii noștri — mai ales la slalom — au acționat timorat. Explicația? Datorită slabului contact internațional. Depășirea acestui prag psihic nu poate fi posibilă decît prin realizarea unor contacte permanente și mai puțin simbolice.

Schiul nostru alpin a avut în acest an unele succese. Avem datoria — și obligația — de a nu plafona încă o generație de schiori foarte talentată — Cristea, Munteanu, Brenci, Vulpe — așa cum s-a întîmplat cu alta la fel de valoroasă — Tăbăraș, Bălan, Gohn, Zangor, Focșeneanu. O cer investițiile făcute pînă acum, perspectiva dezvoltării stațiunilor de munte, avîntul sportului nostru în genere și obligația morală față de talente cu nimic mai prejos, după cum afirmă domnul Trilling, pleiadei de tineri ai țărilor alpine. Exemplul polonezului Bachleda nu ne dă de gîndit?

Nu este suficient să avem munți și zăpadă! Trebuie să realizăm cu toții acea „echipă" de care vorbea Bonnet, fără de care un nume ca Munteanu sau Cristea nu poate apărea în fruntea piramidei schiului alpin.

prof. Ion MATEI
antrenorul lotului de schi alpin

In cursă, Jean-Claude Killy, triplu campion olimpic, cîștigător al „Cupei mondiale", cel mai demn reprezentant al schiului francez

Vasile Costa și-a luat o strălucită revanșă

REȘIȚA, (prin telefon, de la trimisul nostru). Parcă nici nu se putea altfel. Tradiția a fost respectată și de data aceasta, astfel că cei doi valoroși brasiști ai țării noastre, Vasile Costa și Angel Șoptereanu, au părăsit rapida piscină din localitate (25 m) cu satisfacția cîte unui titlu, precum și cu promisiunea reciprocă că data viitoare...

Pînă atunci, însă, să vedem cum a reușit timișoreanul frumoasa performanță. Și de data aceasta s-a plecat foarte tare. La 50 m (34,0), Șoptereanu, avantajat la întoarceri, conducea cu un avans minim, pe care și l-a păstrat și după cea de a patra lungime, unde a fost cronometrat într-un timp excelent: 1:11,9. Existau toate premisele să asistăm nu numai la o luptă titanică (Costa se apropiase de rivalul său), dar și la o performanță excepțională: sub 2:30,0. La 150 m, egalitate perfectă într-un timp neobișnuit sportivilor noștri 1:51,0. În final, însă, preocupați mai mult de asigurarea succesului, cei doi brasiști nu au mai dat atenția cuvenită coordonării mișcărilor. Lupta lor a fost dramatică. Costa a trecut în frunte după ultima întoarcere, demonstrînd că finișul său încă nu a devenit monoton. Timpii înregistrați — Costa 2:31,4 și Șoptereanu 2:31,7 — sînt foarte buni și îi readuc pe cei doi talentați înotători români în plutonul fruntașilor brasului mondial. În urma lor, P. Teodorescu (2:35,6) și veșnic tînărul G. Săruleanu (2:38,0) au realizat promițătoare recorduri personale.

O altă probă cu o neobișnuită strălucire pentru natația românească a fost cea de 400 m mixt a seniorilor. În lipsa campionului și recordmanului țării — D. Nagy — lupta pentru întîietate s-a dat între Vl. Moraru, Vl. Belea și N. Tat. După prima sută, delfinul, conducea Moraru (67,0), iar la mijlocul întrecerii (a urmat spatele), în frunte se afla Belea, cu un timp excelent: 2:24,5. Recordul țării era în pericol, mai ales că cei trei combatanți manifestau o prospețime neobișnuită. Lungimile de bras le-au fost însă fatale, ele necesitînd aproape 90 de secunde. Înaintea ultimei sute, egalitatea era perfectă. La craul, însă, Vl. Belea a întors de fiecare dată rostogolit (spre deosebire de adversarii săi), ajungînd primul la sosire. A fost cea mai puternică cursă de 400 m mixt din istoria natației românești, primii trei clasați coborînd sub recordul țării.

Dintre celelalte performanțe ale ultimei reuniuni, s-au detașat cele realizate de Gica Manafu la 200 m bras (2:55,0), care începe să-și amintească de promisiunile făcute în urmă cu doi ani, și de E. Almer care la 15 ani termină o cursă de 100 m delfin în 64,5, și aceasta după ce cu 30 de minute înainte încheiase epuizanta probă de 200 m craul în 2:10,5 (record personal). În sfîrșit, ar mai fi de reținut recordul lui D. Gheorghe (2:10,0) la 200 m liber, precum și cel realizat de craliștii de la Steaua în ștafeta de 4x100 m (3:49,0).

Rezultate: Seniori: 400 m mixt (f): 1. M. Horvath (Șc. sp. Reșița) 5:54,5; 2. N. Ștefănescu (Rapid) 5:54,7; *400 m mixt (b):* 1. Vl. Belea (Șc. sp. 2) 5:03,7 (record de seniori și juniori); 2. Vl. Moraru (Steaua) 5:05,6; 3. N. Tat (Olimpia) 5:06,3; *200 m bras (f):* 1. Gica Manafu (Șc. sp. Galați) 2:55,0 (record de senioare și junioare); 2. Cristina Stănescu (Dinamo) 2:00,5; *200 m bras (b):* 1. V. Costa (Politehnica Timișoara) 2:31,4 (la 0,2 sec. de rec. țării); 2. A. Șoptereanu (Steaua) 2:31,7; 3. P. Teodorescu (Steaua) 2:35,6; 4. G. Săruleanu (Steaua) 2:38,0; *4x100 m liber (f):* 1. Școala sportivă Reșița 4:39,8 (record de senioare și junioare); *4x100 m liber (b):* 1. Steaua (Slavic 56,0, Moraru 57,7, Teodorescu 56,3, Götter 57,0) 3:49,0 (record național); 2. Olimpia Reșița 3:59,3; *JUNIORI: 200 m liber (f):* 1. D. Coroiu (Șc. sp. Reșița) 2:31,5; 2. C. Cehamzuc (Șc. sp. 2) 2:33,7; *200 m liber (b):* 1. D. Gheorghe (Școlarul) 2:10,0 (record juniori); 2. E. Almer (Șc. sp. Reșița) 2:10,5; *100 m delfin (f):* 1. G. Cerbeanu (Școlarul) 1:12,5; 2. H. C. A. Sterner 1:10,7; *100 m delfin (b):* 1. E. Almer 64,5, 2. I. Miclăuș (Șc. sp. Sibiu) 66,4, 3. C. Rolic (Șc. sp. Timișoara) 67,8.

Adrian VASILIU

„Criteriul Primăverii" la tenis

Pe terenurile Progresul se desfășoară întrecerile de tenis, „Criteriul Primăverii". Dintre cele mai interesante partide, menționăm pe cea de simplu fete (turul II), Felicia Bucur — Valeria Balaș, cîștigată de prima cu 6—3, 8—10, 6—1. De asemenea, partida de simplu bărbați (turul II), T. Ovics — I. Kerecheș 4—6, 6—2, 6—2. Primul a reușit să se impună datorită unei game mai variate de procedee tehnice. *Rezultate tehnice, simplu femei: turul II:* E. Horșa — A. Cîrnaru 9—7, 8—6, E. Dumitrescu — Z. Tudose 6—1, 6—1, A. Kun — D. Sîrbu 6—2, 6—1; *turul III:* E. Dumitrescu — F. Bucur 6—2, 6—1. *Simplu bărbați: turul I:* Mitrache — Navrotchi 6—6, 7—5, 6—3, *turul II:* V. Marcu — Mitrache 6—2, 6—4, Santeiu — Boldor 6—3, 6—1; *turul III:* V. Marcu — I. Hărădău 6—0, 7—5, C. Dumitrescu — A. Balogh 6—2, 6—4, M. Komoroczy — I. Huter 6—0, 6—1.

Întrecerile continuă de la ora 8,30 și 16.

C. PUFU — coresp.

ÎN PARCURI ȘI PE STADIOANE

● La Oradea a avut loc tradiționalul concurs de primăvară al Școlilor sportive. Această ediție (a 6-a) a adunat la start peste 540 de elevi (!), reprezentînd aproape toate școlile sportive din țară. Dintre rezultatele înregistrate, notăm: *JUNIORI I — lungime:* L. Szabo (Tg. Mureș) 6,69; *prăjină:* Șt. Berek (Oradea) 3,60; *ciocan:* L. Stoian (Brașov) 44,64; *JUNIOARE I — înălțime:* O. Fuliaș (Beiuș) 1,58; *suliță:* G. Bulc (Beiuș) 44,62; *JUNIORI II — 80 m:* V. Ujlaki (Oradea) 9,3; *disc:* I. Costea (Beiuș) 47,34; *ciocan:* E. Pop (Bistrița) 44,48. Remarcabile în special rezultatele atletelor din Beiuș, la înălțime și suliță junioare mari. *(V. SERE — coresp.).*

● Concurs școlar la Cluj. 155 de elevi, din 28 de școli, și-au disputat prima etapă a tetratlonului școlar. Cu acest prilej, Eva Zörgö (născută în 1954) a realizat 295 p la tetratlon fete, rezultat superior recordului republican la copii. Pe probe: *60 m* — 8,3; *lungime* — 4,77; *înălțime* — 1,33; *aruncarea mingii de oină* — 56,00. La băieți a cîștigat Ioan Pațiu cu 276 p. El a obținut un timp bun la 60 m: 7,4 s. *(P. NAGHI — coresp.).*

● Peste 500 de elevi și studenți timișoreni au participat la „Crosul Primăverii", desfășurat în Parcul de cultură și odihnă. Cîștigătorii: JUNIORI II — D. Pavlov (Lic. 10); JUNIORI I — C. Wagner (Șc. prof. C.F.R.); SENIORI — M. Bota (Universitatea); JUNIOARE II — Maria Kovacs (Lic. 8); JUNIOARE I — Maria Căruntu (Gr. șc. economic); SENIOARE — Eva Fuhr (Universitatea). *(EM. GROZESCU — coresp.).*

● Rezultate de la concursul organizat de C.S.M. Cluj: *100 m:* P. Rogozan 11,2; *5000 m:* I. Căpraru 14:55,8; *400 m fete:* Ana Jakab 61,2. *(P. RADVANI — coresp.).*

● Tot la Cluj, cros școlar în parcul V. Babeș. Cîștigători: *800 m fete:* A. Lăpădeanu (Lic. 11); *1000 m:* A. Buzdin (Lic. 5); *1500 m:* T. Szekely (Lic. 11). *(Z. DEAKY — coresp.).*